

A BIZOTTSÁG 1261/2010/EU RENDELETE

(2010. december 22.)

az Indiából származó rozsdamentes rúdacél egyes típusainak behozatalára vonatkozó ideiglenes kiegyenlítő vám kivetéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. június 11-i 597/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 12. cikkére,

a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS

1.1. Az eljárás megindítása

- (1) A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítés ⁽²⁾ (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés) útján 2010. április 1-jén támogatásellenes eljárás (a továbbiakban: támogatásellenes eljárás) megindítását jelentette be az Indiából (a továbbiakban: az érintett ország) származó rozsdamentes rúdacél egyes típusainak az Európai Unióba történő behozatalára vonatkozóan.
- (2) A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítés ⁽³⁾ (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés) útján ugyanezen a napon egy dömpingellenes eljárás megindítását is bejelentette az Indiából származó rozsdamentes rúdacél egyes típusainak az Unióba történő behozatalára vonatkozóan, és külön vizsgálatot indított (a továbbiakban: dömpingellenes eljárás).
- (3) A támogatásellenes eljárás azt követően indult, hogy az Európai Vas- és Acélipari Szövetség (Eurofer) (a továbbiakban: panaszos) 2010. február 15-én panaszt nyújtott be olyan gyártók nevében, amelyeknek termelése a rozsdamentes rúdacél egyes típusai uniós gyártásának jelentős részét, ebben az esetben több mint 25 %-át teszi ki. A panasz olyan meggyőző bizonyítékot tartalmazott az említett termék támogatása és az abból eredő jelentős kár tekintetében, amelyet a Bizottság elégségesnek ítélt a vizsgálat megindításához.
- (4) Az eljárás megindítását megelőzően és összhangban az alaprendelet 10. cikkének (7) bekezdésével a Bizottság értesítette India kormányát arról, hogy megfelelően dokumentált panasz érkezett be hozzá, amely szerint az Indiából származó rozsdamentes rúdacél egyes típusainak

támogatott behozatala jelentős kárt okoz az érintett uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság konzultációt kezdeményezett India kormányával, hogy a panasz tartalmával kapcsolatban tisztázzák a helyzetet, és egy kölcsönösen elfogadható megoldásra jussanak. Ebben az esetben nem találtak kölcsönösen elfogadható megoldást.

1.2. Az eljárásban érintett felek

- (5) A Bizottság hivatalosan értesítette az eljárás megindításáról a panaszos uniós gyártókat, az egyéb ismert uniós gyártókat, az exportáló gyártókat, az importőröket, az ismert érintett felhasználókat és az indiai hatóságokat. Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy a vizsgálat megindításáról szóló értesítésben megállapított határidőn belül álláspontjukat írásban ismertessék, illetve meghallgatást kérjenek.

- (6) A meghallgatási lehetőséget minden olyan fél megkapta, amely ezt kérte, és bemutatta, hogy különleges okai vannak rá.

1.2.1. Mintavétel az indiai exportáló gyártók körében

- (7) Tekintettel az indiai exportáló gyártók nagy számára, az eljárás megindításáról szóló értesítésben a támogatás megállapítása érdekében az alaprendelet 27. cikkével összhangban mintavételt irányoztak elő.
- (8) Annak érdekében, hogy a Bizottság dönthesse a mintavétel szükségességéről, és adott esetben kiválaszthassa a mintát, az indiai exportáló gyártókat felkérték, hogy a vizsgálat megindításának időpontjától számított 15 napon belül jelentkezzenek, és nyújtsanak általános tájékoztatást a kivitelükről és a belföldi értékesítéseikről, az érintett termék gyártásával összefüggő pontos tevékenységükről, és valamennyi, az érintett termék gyártásába és/vagy értékesítésébe bevont kapcsolódó vállalat nevééről és tevékenységéről a 2009. április 1. és 2010. március 31. közötti időszakra vonatkozóan.
- (9) Konzultáltak az érintett indiai hatóságokkal is a reprezentatív minta kiválasztása céljából.
- (10) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben foglalt határidőn belül összesen 22 exportáló gyártó – beleértve indiai kapcsolódó vállalatok csoportjait – adta meg a kért tájékoztatást, és járult hozzá ahhoz, hogy szerepeljen a mintában. Ezen együttműködő vállalatok vagy csoportok közül 20 számolt be arról, hogy a vizsgálati időszakban exportálta az érintett terméket az Unióba. A mintát így az ezen 20 exportáló gyártó vagy exportáló gyártók csoportja által benyújtott információk alapján választották ki.

⁽¹⁾ HL L 188., 2009.7.18., 93. o.

⁽²⁾ HL C 87., 2010.4.1., 17. o.

⁽³⁾ HL C 87. A, 2010.4.1., 1. o.

- (11) Azokat az exportáló gyártókat, amelyek a fent említett határidőn belül nem jelentkeztek, vagy nem nyújtották be időben a kért információkat, a vizsgálatban nem együttműködőnek minősítették. Az Eurostat importra vonatkozó adatainak és a vizsgálati időszakban az érintett terméket az Unióba exportáló 20 együttműködő vállalat vagy csoport által bejelentett, az érintett terméknek a vizsgálati időszakban az Unióba irányuló exportjának mennyiségére vonatkozó adatoknak az összehasonlítása arra utal, hogy az indiai exportáló gyártók együttműködése igen magas szintű volt.

1.2.2. Az indiai együttműködő vállalatok mintájának kiválasztása

- (12) Az alaprendelet 27. cikkével összhangban a Bizottság a mintát az érintett termék Unióba irányuló exportjának azon legnagyobb reprezentatív mennyisége alapján választotta ki, amelyet a rendelkezésre álló időn belül még megfelelő alapossággal meg lehetett vizsgálni. A kiválasztott minta két egyéni vállalatot és egy négy kapcsolódó vállalatból álló vállalatcsoportot tartalmazott, amelyek együtt az érintett termék Unióba irányuló teljes exportjának több mint 63 %-át bonyolították.

1.2.3. A mintába fel nem vett vállalatok egyéni vizsgálata

- (13) Egy exportáló gyártó, amely nem került be a mintába, mert nem teljesítette az alaprendelet 27. cikkének (1) bekezdésében meghatározott kritériumokat, az alaprendelet 27. cikkének (3) bekezdése alapján egyéni támogatási különbözet megállapítását kérte.
- (14) A fenti (12) preambulumbekézdésben említettek szerint a mintát ésszerű számú vállalatra szűkítették, amelyek vizsgálata a rendelkezésre álló időn belül elvégezhető. A támogatás kivizsgálása céljából megvizsgált vállalatokat az alábbi (22) preambulumbekézdés sorolja fel. Tekintettel az e vállalatok telephelyein teendő ellenőrző látogatások számára, úgy ítélték meg, hogy az egyéni vizsgálat túlzott terhet jelentene, és megakadályozná a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését.

- (15) Ezért ideiglenesen úgy határoztak, hogy az egyéni vizsgálat iránti kérelem nem fogadható el.

1.2.4. Mintavétel az uniós gyártók körében

- (16) Tekintettel az uniós gyártók nagy számára, az eljárás megindításáról szóló értesítésben a kár megállapítása érdekében az alaprendelet 27. cikkével összhangban mintavételt irányoztak elő.
- (17) A nyolc panaszoson kívül más gyártó nem jelentkezett, és nem nyújtott az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározottak szerint általános tájékoztatást az érintett termékkel kapcsolatos tevékenységeiről a vizsgálati időszakra vonatkozóan. E nyolc panaszos közül egy négy vállalatból álló mintát választottak ki az értéke-

sítési mennyiségük reprezentativitása, a különböző terméktípusaik és az Unióon belüli elhelyezkedésük alapján. A minta kiválasztásáról konzultáltak a panaszossal és az érintett gyártókkal.

- (18) A mintában szereplő négy uniós gyártó termelése az uniós gazdasági ágazat teljes termelésének 62 %-át tette ki a vizsgálati időszakban.

1.2.5. Mintavétel az importőrök körében

- (19) Tekintettel a panaszban azonosított importőrök nagy számára, az eljárás megindításáról szóló értesítésben az alaprendelet 27. cikkével összhangban az importőrök esetében mintavételt irányoztak elő. Az eljárás megindításáról szóló értesítésben foglalt határidőn belül négy importőr adta meg a kért tájékoztatást, és járult hozzá ahhoz, hogy szerepeljen a mintában. A jelentkező importőrök alacsony számára tekintettel az a döntés született, hogy nem alkalmaznak mintavételt.

- (20) A Bizottság kérdőíveket küldött ki valamennyi ismert érintett félnek és azon más vállalatoknak, amelyek az eljárás megindításáról szóló értesítésben kitűzött határidőn belül jelentkeztek. Így kérdőíveket küldtek az indiai kormánynak, a mintában szereplő indiai exportáló gyártóknak, a mintában szereplő uniós gyártóknak, a mintavételi eljárás során jelentkező négy uniós importőrnek és a vizsgálat által érintett minden ismert felhasználónak.

- (21) Válasz az indiai kormánytól, a mintában szereplő exportáló gyártóktól, az egyéni vizsgálatot kérő exportáló gyártótól, a mintában szereplő uniós gyártóktól és egy importőrtől érkezett. Nem érkeztek kitöltött kérdőívek felhasználóktól és az eljárásban érdekelt bármely más felektől sem. Emellett az uniós gyártók nagy része megadta a kárelemzéshez kért általános adatokat.

- (22) A Bizottság a támogatás, az ebből következő kár és az uniós érdek előzetes megállapításához szükségesnek ítélte, az érdekelt felektől származó valamennyi információt bekérte és ellenőrizte. Ellenőrző látogatásokra került sor az indiai kormánynál Delhiben, a maharashtrai kormánynál Mumbaiban, az indiai kormány regionális hivatalánál Mumbaiban és a következő feleknél:

Uniós gyártók

- Aceros Inoxidables Olarra SA, Spanyolország és a vele kapcsolatban álló értékesítési vállalatok,
- Rodaciai SPA, Olaszország és a vele kapcsolatban álló értékesítési vállalatok,
- Roldan SA, Spanyolország és a vele kapcsolatban álló értékesítési vállalatok,
- Ugitech France SA, Franciaország és a vele kapcsolatban álló értékesítési vállalatok.

Exportáló gyártók Indiában

— Viraj Profiles Vpl. Ltd, Thane, Maharashtra,

— Chandan Steel Ltd, Mumbai, Maharashtra.

Venus csoport:

— Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Mumbai, Maharashtra,

— Precision Metals, Mumbai, Maharashtra,

— Hindustan Inox Ltd, Mumbai, Maharashtra,

— Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd, Mumbai, Maharashtra.

1.3. Vizsgálati időszak

- (23) A támogatás és a kár kivizsgálása a 2009. április 1. és 2010. március 31. közötti időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) vonatkozott. A kár megítélése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2007-től a vizsgált időszak végéig tartó időszakra (a továbbiakban: a figyelembe vett időszak) terjedt ki.

2. ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

2.1. Érintett termék

- (24) Az érintett termék az Indiából származó, hidegen alakított vagy hidegen húzott, de tovább nem megmunkált rozsdamentes rúdacél, kivéve a legalább 80 mm-es kör keresztmetszetű rúdacélt (a továbbiakban: az érintett termék), amely jelenleg a 7222 20 21, 7222 20 29, 7222 20 31, 7222 20 39, 7222 20 81 és 7222 20 89 KN-kódok alá tartozik.

2.2. Hasonló termék

- (25) A vizsgálat szerint az Indiában gyártott és az ottani belföldi piacon értékesített, e vizsgálatban érintett termékek ugyanolyan fizikai, kémiai és műszaki alaptulajdonságokkal rendelkeznek, és ugyanaz a rendeltetésük, mint az ebből az országból az uniós piacra exportált termékeknek. Ugyanígy az uniós gazdasági ágazat által gyártott és az uniós piacon értékesített termékek ugyanolyan fizikai, vegyi és műszaki alaptulajdonságokkal rendelkeznek, és ugyanaz a rendeltetésük, mint az érintett országból az Unióba exportált termékeknek. Így az alaprendelet 2. cikkének c) pontja értelmében ideiglenesen ezeket a termékeket tekintik hasonló terméknek.

3. TÁMOGATÁS

3.1. Bevezetés

- (26) A panaszban szereplő, illetve a bizottsági kérdőívekre adott válaszokból szerezhető információk alapján a következő, állítólag támogatásban részesülő programokat vizsgálták meg:

a) vámhitel-szabályozás (Duty Entitlement Passbook szabályozás);

b) előzetes engedélyezési rendszer (Advance Authorisation Scheme);

c) beruházási javak exportösztönzési rendszere (Export Promotion Capital Goods Scheme);

d) exportorientált egységek rendszere (Export Oriented Units Scheme);

e) exporthitel-rendszer (Export Credit Scheme).

- (27) A fent meghatározott a)–d) pont alatti támogatási formák az 1992. augusztus 7-én hatályba lépett, a külkereskedelemlről (fejlesztés és szabályozás) szóló, 1992. évi (1992/22 sz.) törvényen (a továbbiakban: külkereskedelmi törvény) alapulnak. A külkereskedelmi törvény feljogosítja az indiai kormányt, hogy értesítéseket adjon ki az export- és importpolitikával kapcsolatban. Ezek a „Foreign Trade Policy” (külkereskedelem-politika) című dokumentumokban vannak összefoglalva, amelyeket a Kereskedelmi Minisztérium ötévente ad ki, és rendszeresen frissít. Ebben az esetben a vizsgálati időszak szempontjából két ilyen külkereskedelem-politikai dokumentum lényeges: a 2004–2009-es FT-policy és a 2009–2014-es FT-policy. Ezenkívül az indiai kormány a 2004–2009-es FT-policy és a 2009–2014-es FT-policy dokumentumokra irányadó eljárásokat is meghatározza, mégpedig a „Handbook of Procedures, Volume I” (Eljárási kézikönyv, I. kötet) című kézikönyvben (HOP I 04-09, illetve HOP I 09-14). Az Eljárási kézikönyv szintén rendszeresen frissítésre kerül.

- (28) A fenti e) pontban megjelölt exporthitel-rendszer alapja az 1949. évi banki rendelet 21. és 35A. szakasza, amelyek értelmében az Indiai Központi Jegybank az exporthitelek tekintetében utasításokat adhat a kereskedelmi bankoknak.

3.2. Vámjogosultsági betétkönyvrendszer (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS)

a) Jogalap

- (29) A DEPBS részletes leírását a 2004–2009-es FT-policy és a 2009–2014-es FT-policy 4.3. fejezete, valamint a 2004–2009-es és a 2009–2014-es eljárási kézikönyvek I. kötetének 4. fejezete tartalmazza.

b) Jogosultság

- (30) A rendszer igénybevételére minden gyártó-exportőr és kereskedő-exportőr jogosult.

c) A DEPBS gyakorlati végrehajtása

- (31) Az exportőr igényelhet DEPBS-hiteleket, amelyeket a rendszer keretében exportált termékek értékének százalékában határoznak meg. Az indiai hatóságok a legtöbb termékre – többek között az érintett termékre vonatkozóan is – megállapítottak ilyen DEPBS-mértékeket. Ezt a hányadot a szabványos nyersanyag-végtermék normák (a továbbiakban: SION) alapján állapítják meg, figyelembe véve az exporttermékek feltételezett importtartalmát és az ilyen feltételezett import vámterhét, tekintet nélkül az importvámok tényleges megfizetésére.

- (32) A rendszer alapján járó gazdasági előnyökre való jogosultsághoz a vállalatnak exportálnia kell. Az exporttranzakció alkalmával az exportőr köteles nyilatkozni az indiai hatóságoknak arról, hogy az export a DEPBS alapján történik. Az áruk exportálása érdekében az indiai vámhatóságok a feladási eljárás során kiállítanak egy exportfuvarszámlát. Ez az okmány egyebek között tartalmazza a exporttranzakcióhoz nyújtandó DEPBS-hitel összegét is. Ebben az időpontban az exportőr tudatában van annak, hogy milyen gazdasági előnyben fog részesülni. Amint a vámhatóság kiállította az exportfuvarszámlát, az indiai kormány mérlegelési joga megszűnik a DEPBS-hitel nyújtása felett.
- (33) Megállapítást nyert, hogy az indiai számviteli standardok szerint a DEPBS-hitelek az exportkötelezettség teljesítésekor a kereskedelmi számlákban eredményszemléletű módon bevételként is elszámolhatók. Az ilyen hitelek felhasználhatók bármely áru későbbi behozatala alkalmával a vámok kifizetésére – kivéve a beruházási javakat és az importkorlátozás alá eső árukat. Az ilyen hitelek ellenében behozott áru a belföldi piacon (forgalmi adó megfizetése mellett) értékesíthető vagy másként felhasználható. A DEPBS-hitelek szabadon átruházhatók, és a kibocsátásuk napjától számított 12 hónapig érvényesek.
- (34) A DEPBS-hitel iránti kérelmet elektronikusan kell benyújtani, és korlátlan számú exporttranzakciót foglalhat magában. Tényleges szigorú határidők a DEPBS-hitelre vonatkozóan nincsenek. A DEPBS kezelésére használt elektronikus rendszer nem zárja ki automatikusan a 2004–2009-es és a 2009–2014-es eljárási kézikönyvek I. kötetének 4.47. fejezetében említett benyújtási határidőn túli exporttranzakciókat. Sőt, amint azt a 2004–2009-es és a 2009–2014-es eljárási kézikönyvek I. kötetének 9.3. fejezete világosan meghatározza, a benyújtási határidő lejárta után beérkezett kérelmek kisebb (a jogosultság 10 %-ának megfelelő) pénzbüntetés megfizetése ellenében mindig elbírálhatók.
- (35) Megállapították, hogy a mintában szereplő vállalatok közül kettő, a Chandan Steel és a Venus csoport vállalatai használták ezt a rendszert a vizsgálati időszakban.
- d) *A DEPBS-re vonatkozó következtetések*
- (36) Az DEPBS az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése alapján nyújt támogatást. A DEPBS-hitel az indiai kormány pénzügyi hozzájárulása, mivel a hitelt végső soron behozatali vámok kiegyenlítésére használják, ezzel csökkentve az indiai kormány egyébként esedékes vámbevételét. Ezenkívül a hitel kedvezményt biztosít az exportőr számára, mert növeli likviditását.
- (37) Ezen túlmenően a DEPBS jogilag az exportteljesítménytől függ, és ennélfogva az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdése első albekezdése a) pontjának alapján egyedinek és kiegyenlíthetőnek tekintendő.
- (38) Ez a rendszer az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vám-visszatérítési rendszernek, mivel nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i. pontjában, a II. mellékletében (a vámkedvezmény-rendszerek meghatározása és szabályai) és a III. mellékletében (helyettesítő vámkedvezmény-rendszerek meghatározása és szabályai) meghatározott szabályoknak. Az exportőrt nem terheli kötelezettség a vámmentesen importált termékek felhasználására a gyártási folyamatban, és a hitel összegének kiszámítása nem a ténylegesen felhasznált alapanyagokhoz viszonyítva történik. Ezenfelül nem létezik rendszer vagy eljárás annak igazolására, hogy mely alapanyagokat használták fel az exportált termék előállításában, illetve hogy az alaprendelet I. mellékletének i. pontja, valamint II. és III. melléklete értelmében történt-e importvám-túlfizetés. Végül az exportőr attól függetlenül jogosult a DEPBS-juttatásokra, hogy egyáltalán importál-e alapanyagot. A juttatás megszerzéséhez elegendő, ha az exportőr egyszerűen árut exportál, anélkül, hogy igazolnia kellene azt, hogy az alapanyagok importból származnak. Így még azok az exportőrök is jogosultak a DEPBS igénybevételére, akik minden alapanyagukat helyben szerzik be, és egyáltalán nem importálnak alapanyagként felhasználható árukat.
- e) *A támogatás összegének kiszámítása*
- (39) Az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdésével és 5. cikkével összhangban a kiegyenlíthető támogatások összegét a kedvezményezettnek juttatott és a vizsgálati időszak során megállapíthatóan fennálló kedvezmény alapján számították ki. Ebben a vonatkozásban úgy tekintették, hogy a kedvezményezett akkor jutott hozzá a kedvezményhez, amikor a rendszer alapján az exporttranzakciót végrehajtotta. Az indiai kormánynak abban a pillanatban le kell mondania a vámok beszedéséről, ami az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében pénzügyi hozzájárulásnak minősül. Amint a vámhatóságok kiállítják az exportfuvarszámlát, amelyen egyebek között a szóban forgó exportügylethez nyújtandó DEPBS-hitel összege is szerepel, az indiai kormány már nem rendelkezhet a támogatás odaítéléséről. A fentiek fényében indokoltnak tekinthető a DEPBS keretében megvalósuló juttatásokat úgy értékelni, mint a rendszer keretében a vizsgálati időszakban megvalósuló valamennyi exportügyletre megkapott hitelek összegét.
- (40) Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján a támogatás összegének, mint számlálónak a kiszámításához, a támogatás megszerzése érdekében szükségszerűen felmerült díjakat indokolt kérésre a hitelekkel levonták. Az alaprendelet 7. cikkének (2)

bekezdésével összhangban ezt a támogatási összeget vetítették ki a vizsgálati időszak alatti teljes exportforgalomra mint megfelelő nevezőre, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, és azt nem az előállított, gyártott, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.

- (41) A vizsgálati időszakban az érintett vállalatok esetében az e rendszer tekintetében megállapított támogatás mértéke 1,5 % és 3,4 % közötti volt.

3.3. Előzetes engedélyezési rendszer (Advance Authorisation Scheme, AAS)

a) Jogalap

- (42) A rendszer részletes leírását a 2004–2009-es FT-policy és a 2009–2014-es FT-policy 4.1.1–4.1.14. fejezete, valamint a 2004–2009-es és a 2009–2014-es eljárási kézikönyvek I. kötetének 4.1–4.30. fejezete tartalmazzák.

b) Jogosultság

- (43) Az előzetes engedélyezési rendszer hat alrendszerből áll, amelyeket az alábbi (44) preambulumbekzdés mutat be részletesen. Ezen alrendszerek többek között a jogosultság körét illetően is eltérőek. A gyártó-exportőrök és a támogató gyártókhoz „kapcsolt” kereskedő-exportőrök jogosultak a tényleges exporthoz és az éves igényhez kapcsolódó előzetes engedélyezési alrendszerre. A végső exportőrt ellátó gyártó-exportőrök a közbenső szállításokra szóló előzetes engedélyezési rendszerre jogosultak. A 2004–2009-es FT-policy 8.2. bekezdésében említett, „exportnak tekintett” (kváziexport) kategóriákat ellátó fővállalkozók, például egy exportorientált egység (a továbbiakban: EOU) beszállítói, a kváziexportra szóló előzetes engedélyezési alrendszerre jogosultak. Végezetül a gyártó-exportőrök közbenső beszállítói az előzetes kiadási megrendelés (Advance Release Order, ARO), valamint a fedezett belföldi akkreditív alrendszerei szerint az „exportnak tekintett” (kváziexport) kedvezményekre jogosultak.

c) Gyakorlati végrehajtás

- (44) Előzetes engedélyek a következőkre állíthatók ki:

i. **Tényleges (fizikai) export:** Ez a fő alrendszer. Ez teszi lehetővé egy meghatározott exporttermék gyártásához szükséges alapanyagok vámmentes behozatalát. A „fizikai” ebben az összefüggésben azt jelenti, hogy az exportterméknek ténylegesen el kell hagynia India felségterületét. Az engedély meghatározza az importtámogatást és az exportkötelezettséget, beleértve az exporttermék fajtáját is.

ii. **Éves igény:** Az ilyen engedély nem egy adott exporttermékre, hanem egy szélesebb termékcsoporthoz (például vegyi és kapcsolódó termékekre) vonatkozik. Az engedély jogosultja – a múltbeli exportteljesítménye alapján megállapított értékhatárig – vámmentesen hozhat be bármely nyersanyagot az adott termékcsoporthoz tartozó bármely termék gyártásához. Az adott termékcsoporthoz tartozó és az említett vámmentes nyersanyag felhasználásával gyártott bármely terméket exportálhatja.

iii. **Közbenső szállítások:** Ez az alrendszer azon eseteket fedi le, amikor két gyártó szándékozik ugyanazt az exportterméket gyártani, és felosztják a gyártási folyamatot. A közbenső terméket előállító gyártó-exportőr az alapanyagokat vámmentesen hozhatja be, és e célból igénybe veheti az előzetes engedélyezési rendszert a közbenső szállításokra. A gyártást a végső exportőr fejezi be, és ő köteles a készterméket exportálni.

iv. **Kváziexport:** Ez az alrendszer lehetővé teszi a fővállalkozó számára, hogy a 2004–2009-es FT-policy 8.2. szakaszának b)–f), valamint g), i) és j) pontjában említett vevőkategóriák részére „kvázi-exportként” értékesített áruk előállításához szükséges alapanyagokat vámmentesen importálja. India kormánya szerint a kváziexport azon tranzakciókra vonatkozik, amelyek során a szállított áru nem hagyja el az országot. Számos szállítási kategóriát tekintenek kváziexportnak, feltéve, hogy az árukat Indiában állítják elő; ide tartozik például egy exportorientált egységhez vagy egy különleges gazdasági övezetben (a továbbiakban: SEZ) található vállalathoz történő áruszállítás;

v. **Előzetes kiadási megrendelés (ARO):** Az előzetes engedély birtokosának, aki a felhasználó anyagokat közvetlen import helyett belföldi forrásokból kívánja beszerezni, ARO-k ellenében is beszerezheti azokat. Ilyen esetekben az előzetes engedélyeket ARO-ként érvényesítik, és a benne meghatározott áruk szállításakor a belföldi szállító forgatják őket. Az ARO átruházása a belföldi szállítót a 2004–2009-es FT-policy 8.3. bekezdésében meghatározott kváziexport-kedvezményekre (azaz közbenső szállításra/kváziexportra szóló AAS-re, kváziexport-visszatérítésre, valamint a végső jövedéki adó visszatérítésére) jogosítja fel. Az ARO-rendszer a szállítónak fizeti vissza az adókat és a vámokat ahelyett, hogy a végső exportőrnek fizetné őket vissza vámvisszatérítés/vámvisszafizetés formájában. Az adók/vámok visszatérítése belföldi alapanyagok és importált alapanyagok esetében egyaránt igénybe vehető.

- vi. Fedezett belföldi akkreditív alrendszer: Ez az alrendszer szintén az előzetes engedély jogosultja részére történő belföldi szállításokra vonatkozik. Az előzetes engedély jogosultja kérheti valamely banktól belföldi akkreditív belföldi szállító javára történő megnyitását. Az engedélyt a bank a közvetlen behozatalra kizárólag a behozatal helyett belföldről beszerzett cikkek értéke és mennyisége tekintetében érvényesítheti. A belföldi szállító jogosult lesz a 2004–2009-es FT-policy 8.3. bekezdésében meghatározottak szerinti kváziexport-kedvezményekre (azaz a közbelső szállításra/kváziexportra szóló előzetes engedélyre, a kváziexport-visszatérítésre, valamint a végső jövedéki adó visszatérítésére).
- (45) A vizsgálati időszakban az érintett termékhez kapcsolódó AAS alapján két vállalat részesült kedvezményekben. Ezek a vállalkozások egy alrendszert használtak, a tényleges exporthoz kapcsolódó AAS-t. Ezért nem szükséges az igénybe nem vett fennmaradó alrendszerek kiegyenlíthetőségét megállapítani.
- (46) Az indiai hatóságok általi ellenőrzés céljára az előzetes engedély jogosultjának jogszabályban előírt kötelezettsége, hogy „a vámmentesen importált/belföldön beszerzett áruk fogyasztásáról és felhasználásáról valósághű és megfelelő nyilvántartást vezessen” meghatározott formátumban (a 2004–2009-es és a 2009–2014-es eljárási kézikönyvek I. kötetének 4.26., 4.30. fejezete és 23. függeléke), azaz nyilvántartást kell vezetni a tényleges fogyasztásról. Ezt a nyilvántartást külső okleveles könyvvizsgálónak/kontrollernek kell ellenőriznie, aki olyan igazolást ad ki, amely megállapítja, hogy megtörtént az előírt nyilvántartások és megfelelő iratok vizsgálata, továbbá a 23. függelék alapján szolgáltatott információk minden tekintetben valósak és helytállóak.
- (47) A vizsgálati időszakban az érintett vállalatok által igénybe vett alrendszer, azaz a tényleges export tekintetében az indiai kormány rögzíti mind az importra engedélyezett mennyiség, mind pedig az exportkötelezettség mennyiségét és értékét, és azokat dokumentálja az engedélyen. Ezen túlmenően a behozatalkor és a kivitelkor a megfelelő tranzakciókat a kormánytisztviselők kötelesek az engedélyen megemlíteni. Az AAS keretében engedélyezett import mennyiségét az indiai kormány határozza meg a szabványos nyersanyag-végtermék normák (SION) alapján, amelyek a legtöbb termékre vonatkozóan léteznek, beleértve az érintett terméket is.
- (48) Az importált alapanyagok nem ruházhatók át, és azokat az exporttermék előállításához kell felhasználni. Az exportkötelezettséget az engedély kiállításától számított, előírt időkereten belül kell teljesíteni (ez 24 hónap, ami két alkalommal meghosszabbítható, egyenként 6 hónapra).
- (49) A vizsgálat megállapította, hogy az indiai hatóságok által meghatározott ellenőrzési követelményeket vagy nem tartották be, vagy még nem tesztelték a gyakorlatban.
- (50) Az egyik vizsgált vállalat nem tartott fenn olyan, az FT-politikában (23. függelék) meghatározott és az alaprendelet II. melléklete II. részének 4. pontjának megfelelő ellenőrzési rendszert, amelynek segítségével megállapítható lenne, mely alapanyagokat és milyen mennyiségben használtak fel az exportált termék előállításához. Valójában nem tartották nyilván a tényleges fogyasztást. A 2004–2009-es FT-policy 2005 ősze óta hatályos adminisztratív módosításait (amelyek szerint a visszaváltási eljárás során kötelező a fogyasztási nyilvántartást az indiai hatóságoknak elküldeni) még nem alkalmazták e vállalat esetében. Ezért a fenti rendelkezés tényleges végrehajtását ebben a szakaszban nem lehetett ellenőrizni.
- (51) A másik vállalat rendelkezett egyfajta termelési és fogyasztási nyilvántartással. A vizsgálati időszakra vonatkozó fogyasztási nyilvántartás azonban nem állt rendelkezésre, ebből következően nem lehetett ellenőrizni többek között a fogyasztási adatokat annak megállapítása érdekében, hogy mely alapanyagokat használták fel az exportált termék előállításához és milyen mennyiségben, ahogyan azt az FT-policy előírja (23. függelék). Ami a fenti (46) preambulumbekkezdésben említett ellenőrzési követelményeket illeti, a vállalat nem vezetett nyilvántartást arra vonatkozóan, hogy ez az ellenőrzés hogyan történt. Nem volt könyvvizsgálati terv, sem az elvégzett könyvvizsgálatra vonatkozó más igazoló okirat (pl. a könyvvizsgálatról szóló jelentés), nem tartottak nyilván információkat sem az alkalmazott módszertanról, sem pedig azokról az egyedi előírásokról, amelyek a gyártási eljárásokkal kapcsolatos részletes szakismereteket igénylő ilyen alapos munkához szükségesek. Összességében a Bizottság úgy véli, hogy a vizsgált exportőr nem tudta bizonyítani, hogy teljesültek az FT-policy vonatkozó előírásai.
- d) Következtetések az AAS-ról
- (52) Az importvámmentesség az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatás, vagyis az indiai kormány részéről olyan pénzügyi hozzájárulásnak minősül, amely a vizsgált exportőröknek kedvezményt juttatott.
- (53) Ezenkívül a tényleges exportra vonatkozó AAS jogilag egyértelműen az exportteljesítmény függvénye, ennél fogva az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdése első albekezdésének a) pontja alapján egyedinek és kiegyenlíthetőnek tekintendő. Exportkötelezettség vállalása nélkül a vállalatok e rendszerek alapján nem juthatnak kedvezményekhez.

(54) Az ebben az esetben használt alrendszer nem tekinthető az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében vett megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszernek. A rendszer nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i) pontjában, II. mellékletében (a vámkedvezmény meghatározása és szabályai), valamint III. mellékletében (a helyettesítő vámkedvezmény meghatározása és szabályai) megállapított szabályoknak. India kormánya nem alkalmazott hatékonyan ellenőrzési rendszert vagy eljárást annak igazolására, hogy az alapanyagokat az exportált termék gyártásához használták-e fel, és milyen mennyiségben (az alaprendelet II. melléklete II. részének 4. pontja, és a helyettesítő vámkedvezményrendszerek esetében az alaprendelet III. melléklete II. részének 2. pontja). Úgy vélik továbbá, hogy az érintett termékre vonatkozó szabványos nyersanyag-végtermék normák nem voltak kellően pontosak, és önmagukban nem alkothatnak a tényleges fogyasztás ellenőrzésére szolgáló rendszert, mivel nem teszik lehetővé az indiai kormány számára annak kellő pontossággal történő ellenőrzését, hogy milyen mennyiségű nyersanyagot használtak fel az exporttermelésben. Ezenkívül az indiai kormány nem végzett további vizsgálatokat a ténylegesen érintett alapanyagok vonatkozásában, bár hatékonyan alkalmazott ellenőrzési rendszer hiányában ezt rendes körülmények között el kell végezni (az alaprendelet II. melléklete II. részének 5. pontja és III. melléklete II. részének 3. pontja).

(55) Az alrendszer ezért kiegyenlíthető.

e) *A támogatás összegének kiszámítása*

(56) Engedélyezett vám-visszatérítési rendszerek vagy helyettesítő vám-visszatérítési rendszerek hiányában a kiegyenlíthető előny a nyersanyagok importálása esetén rendes esetben járó teljes elengedett importvámnak felel meg. E tekintetben megjegyzendő, hogy az alaprendelet nem csak a „túlzott” mértékű vámelengedés kiegyenlítéséről rendelkezik. Az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és I. mellékletének i. pontja szerint a többletvámkedvezmények csak akkor egyenlíthetők ki, ha az alaprendelet II. és III. mellékleteiben előírt feltételek fennállnak. Ezek a feltételek azonban a jelen esetben nem teljesültek. Tehát ha a megfelelő nyomkövetési eljárás megléte nem bizonyított, a visszatérítési rendszerekre vonatkozó fenti kivételt nem kell alkalmazni, és helyette a ki nem fizetett vámok (bevételekiesés) mennyiségének kiegyenlítésére, nem pedig a túlzott vámelengedés kiegyenlítésére vonatkozó szokásos szabály alkalmazandó. Az alaprendelet II. mellékletének II. részében és III. mellékletének II. részében foglaltaknak megfelelően nem a vizsgálatot folytató hatóságra hárul a szóban forgó túlzott elengedés kiszámítása. Az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja szerint a vizsgálatot folytató hatóságnak elég csupán kielégítő bizonyítékot találnia az állítólagos ellenőrzési rendszer alkalmazásának megcélolására.

(57) Az AAS-t igénybe vevő vállalatok támogatásának összegét az alkalmazott alrendszer keretében a vizsgálati

időszak során importált anyagokra ki nem vetett importvámok (alapvám és különleges kiegészítő vám) alapján számították ki (számláló). Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban, a támogatás elnyeréséhez szükségszerűen felmerült díjak indokolt kérésre levonásra kerültek a támogatás összegéből. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdése értelmében e támogatási összeget elosztották az érintett termék vizsgálati időszak alatti exportforgalmára (ez a nevező), mivel a támogatást az exportteljesítmény függvényében adták, és megítélésének alapjául nem az előállított, gyártott, exportált vagy szállított termékek mennyisége szolgál.

(58) A vizsgálati időszakban az érintett vállalkozások esetében az e rendszer tekintetében megállapított támogatás mértéke 0,8 %, illetve 1,5 %.

3.4. Beruházási javak exportösztönzési rendszere (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)

(59) A vizsgálat feltárta, hogy a mintában szereplő vállalatok vagy vállalatcsoportok közül kettő használta ezt a rendszert a vizsgálati időszakban. Megállapították azonban, hogy az az ösztönzés, amelyben ezek részesültek, elhanyagolható volt. Ebből következően úgy vélték, hogy ebben a vizsgálatban nem szükséges tovább értékelni ennek a rendszernek a kiegyenlíthetőségét.

3.5. Exportorientált egységek rendszere (Export Oriented Units Scheme, EOUS)

(60) Megállapítást nyert, hogy a mintában szereplő egyik vállalat rendelkezett exportorientált egység státusszal, és támogatásokban részesült a vizsgálati időszakban.

a) *Jogalap*

(61) A EOU-rendszer részletes leírását a 2004–2009-es FT-policy és a 2009–2014-es FT-policy 6. fejezete, valamint a 2004–2009-es és a 2009–2014-es eljárási kézikönyvek I. kötetének 6. fejezete tartalmazza.

b) *Jogosultság*

(62) A kizárólag kereskedelemmel foglalkozó vállalatok kivételével minden olyan vállalat megalapítható EOU-rendszerben, amely elvileg vállalja, hogy az általa előállított összes árut, illetve szolgáltatást exportálja. Az ipari szektor vállalatainak ahhoz, hogy jogosultak legyenek az EOU-rendszerre, a befektetett eszközök tekintetében teljesíteniük kell egy minimális befektetési küszöbértéket.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(63) Indiában bárhol lehetnek exportorientált egységek, és bárhol létre lehet hozni azokat.

- (64) Az EOU-jogállás iránti kérelemnek részletes adatokat kell tartalmaznia a következő öt évre, többek között a tervezett termelési mennyiségekről, az export előrevetített értékéről, az importszükségletekről és a belföldi követelményekről. A kérelem elfogadásakor a hatóságok tájékoztatják a vállalatot a jóváhagyás kapcsolódó feltételeiről. Az EOUS alapján működő vállalként történő elismerésről szóló megállapodás öt évig érvényes. A megállapodás újabb időszakokra megújítható.
- (65) A 2004–2009-es FT-policy és a 2009–2014-es FT-policy szerint az EOU alapvető kötelezettsége nettó valutabevétel (a továbbiakban: NFE) elérése, azaz a referencia-időszakban (5 év) az export összértékének meg kell haladnia az importált javak összértékét.
- (66) Az exportorientált egységek a következő engedményekre jogosultak:
- i. mentesség az importvámok fizetése alól minden olyan árutípus (többek között beruházási javak, nyersanyagok és fogyóeszközök) esetében, amelyre a gyártás, előállítás, feldolgozás során vagy annak kapcsán szükség van;
 - ii. mentesség a belföldi forrásokból beszerzett árukra kivetett jövedéki adó fizetése alól;
 - iii. a helyben beszerzett árukra kivetett központi forgalmi adó visszatérítése;
 - iv. az export FOB-paritáson számított értékének 50 %-áig lehetőség a termelés egy részének belföldi értékesítésére a kedvezményes vám, vagyis a késztermékekre vonatkozó jövedéki adó megfizetése mellett, a pozitív NFE-bevétel teljesítésére is figyelemmel;
 - v. a hazai olajtársaságoktól beszerzett üzemanyag után fizetett jövedéki adó részleges visszatérítése;
 - vi. mentesség a jövedelemadóról szóló törvény 10B. szakasza szerint az exportértékesítésből származó nyereség után rendes körülmények között fizetendő jövedelemadó alól a működés megkezdésétől számított tíz éven át.
- (67) Az e rendszerekbe tartozó egységek vámszabad egységek, amelyek működését vámtisztviselők felügyelik.
- (68) A jogszabályok értelmében kötelesek az összes importról, valamennyi importált anyag fogyasztásáról és felhasználásáról, valamint az összes exportról a 2009–2014-es eljárási kézikönyv I. kötetének vonatkozó szakaszával összhangban megfelelő nyilvántartást vezetni. Ezeket a dokumentumokat az előrelépésekről készített negyedéves és éves beszámolóiban rendszeresen be kell nyújtaniuk az illetékes indiai hatóságoknak.
- (69) Azonban „egyáltalán nem kötelesek [valamely EOU-egység] összekapcsolni valamennyi importszállítmányukat annak exportmegfelelőjével, más egységeknek történő engedményezésekkel, belföldi területre történő eladásokkal vagy készletekkel”, ahogy azt az 2009–2014-es eljárási kézikönyv I. kötetének megfelelő szakasza előírja.
- (70) A belföldi értékesítések feladása és nyilvántartása önbevállás alapján történik. Az EOU exportszállítmányainak feladását egy vám- vagy jövedéki tisztviselő felügyeli.
- (71) Jelen esetben az EOU-rendszert a mintában szereplő együttműködő exportőrök egyike használta. Ez az együttműködő exportőr a nyersanyagok, fogyóeszközök és beruházási javak vámmentes behozatalára, az áruk jövedékiadó-mentes belföldi beszerzésére, forgalmiadó-visszatérítésre, valamint arra használta a rendszert, hogy termelése egy részét a hazai piacon értékesítse. Az együttműködő exportőr így igénybe vette a fenti (66) preambulumbekzdés i–vi. pontjában ismertetett összes kedvezményt. Azonban ami a jövedelemadóról szóló törvény 10B. szakasza szerinti jövedelemadó-mentességet illeti, a vizsgálat azt mutatta ki, hogy 2010. április 1-jétől a vállalat nem lenne tovább jogosult erre a mentességre. Ebből következően az EOU jövedelemadó-mentességére vonatkozó rendelkezéseket e vizsgálat összefüggésében a továbbiakban nem vették figyelembe.
- d) Következtetések az exportorientált egységek rendszeréről
- (72) Az EOU háromféle behozatali vám („alapvám”, „a vámra vonatkozó oktatási illeték” és „középfokú oktatási illeték”) alóli mentessége, valamint a forgalmi adó visszatérítése az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében az indiai kormány pénzügyi hozzájárulásának minősül. A rendszer hiányában egyébként esedékes kormányzati bevételek kiesnek, így az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése szerinti kedvezményt biztosítja az EOU-nak, mivel hozzájárul likviditásához azáltal, hogy az egyébként esedékes vámokat nem kell megfizetnie, és forgalmiadó-visszatérítésben is részesül.
- (73) A jövedéki adó és annak importvám-megfelelője alóli mentesség azonban nem vezet az egyébként esedékes bevétel kieséséhez. A befizetett jövedéki adó és kiegészítő vám hitelként felhasználható a jövőbeli adókötelezettségek fedezésére (az úgynevezett „CENVAT-mechanizmus”), ez a rendszer a héához hasonlítható, és lehetővé teszi az indiai vállalatok számára, hogy a beszerzések adóját az értékesítések után fizetendő adóval ellentételezzék. Így ezek az adók nem véglegesek. A „CENVAT-jóváírással” csak a hozzáadott értékre eső adó végeleges, a felhasznált anyagokra eső nem.
- (74) Így csak az alapvám, a vámra vonatkozó oktatási illeték és a középfokú oktatási illeték alóli mentesség, valamint a forgalmi adó visszatérítése minősül támogatásnak az

alaprendelet 3. cikke értelmében. Ezek jogilag az exportteljesítménytől függő támogatások, és ennél fogva az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdése első albekezdésének a) pontja alapján egyediek és kiegyenlíthetőek. Az EOU 2004–2009-es FT-policy 6.1. fejezetében meghatározott exportcélkitűzése elengedhetetlen feltétele az ösztönzők elnyerésének.

e) *A támogatás összegének kiszámítása*

- (75) Ennek megfelelően a kiegyenlíthető kedvezmény a rendes körülmények között a behozatalt követően befizetendő importvámok, az alapvám, a vámra vonatkozó oktatási illeték és a középfokú oktatási illeték elengedése, valamint a központi forgalmi adó visszatérítése a vizsgálati időszakban.

i. Importvámok (alapvám, a vámra vonatkozó oktatási illeték, középfokú oktatási illeték) alóli mentesség, a nyersanyagokra és fogyóeszközökre vonatkozó központi forgalmi adó visszatérítése

- (76) Az exportorientált egységnek minősülő exportőrök tekintetében a támogatás összegét a vizsgálati időszak során az EOU számára importált összes anyag után fizetendő, kieső importvámok (alapvám, a vámra vonatkozó oktatási illeték, középfokú oktatási illeték), valamint a vizsgálati időszakban visszatért forgalmi adó alapján számították ki. A támogatás megszerzése során szükség-szerűen felmerült díjakat az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban levonták az összegből a támogatási összeg (számláló) kiszámításakor. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban ezt a támogatási összeget osztották el a vizsgálati időszak alatti megfelelő exportforgalomra – ami megfelelő nevezőként szolgál –, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvényében történt, és azt nem az előállított, gyártott, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották. Ennél fogva az adott vállalat számára az EUOS szerint nyújtott támogatási különbözet 4,3 %-ot tesz ki.

ii. A beruházási javakra kivetett importvámok (alapvám, a vámra vonatkozó oktatási illeték, középfokú oktatási illeték) alóli mentesség

- (77) A beruházási javakat fizikailag nem építik be a késztermékbe. Az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdése szerint az érintett vállalat kedvezménye az importált beruházási javaknak az egyik vizsgált vállalat adott beruházási javai esetében szokásos értékcsökkenésének megfelelő időszakra elosztott meg nem fizetett vám alapján került kiszámításra. Az így kiszámított összeghez, amely a vizsgálati időszakhoz rendelhető, hozzáadták az ezen időszak

során esedékes kamatot az idők során juttatott kedvezmény teljes értékének tükrözése érdekében, és hogy ezzel megállapítsák a rendszer által a kedvezményezettnek biztosított összes előnyt. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével és 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban ezt a támogatási összeget osztották el a vizsgálati időszak alatti exportforgalomra – ami megfelelő nevezőként szolgál –, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvényében történt, és azt nem az előállított, gyártott, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották. Az érintett vállalatra vonatkozóan így megkapott támogatási különbözet elhanyagolható volt.

3.6. **Exporthitel-rendszer (Export Credit Scheme, ECS)**

a) *Jogalap*

- (78) A rendszert az Indiai Központi Jegybank (IKB) „Master Circular DBOD No. DIR. (Exp.). BC 01/04.02.02/2007-08” (rúpiában nyújtott exporthitel) és „Master Circular DBOD No. DIR.(Exp).BC 09/04.02.02/2008-09” (rúpiában nyújtott exporthitel) című körrendeletében ismerteti részletesen, melyet valamennyi indiai kereskedelmi banknak megküld.

b) *Jogosultság*

- (79) E rendszer igénybevételére a gyártó-exportőrök és a kereskedő-exportőrök jogosultak.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

- (80) E rendszer keretében az Indiai Központi Jegybank az exporthitelek vonatkozásában megállapítja – indiai rúpiában és devizában egyaránt – azokat a kötelező maximális kamatlábakat, amelyeket a kereskedelmi bankok egy exportőrnek felszámíthatnak. Az exporthitel-rendszer két alrendszerből áll: a szállítás előtti exporthitel-rendszerből („csomagolási hitel”), amely a kivitel előtt az exportőr számára az áruk beszerzésére, feldolgozására, gyártására, csomagolására és/vagy szállítására biztosított hiteleket foglalja magában, illetve a szállítás utáni exporthitel-rendszerből, mely forgóeszközhitelt biztosít az exportkövetelések finanszírozása céljából. Az Indiai Központi Jegybank továbbá azt is előírja a bankok számára, hogy nettó bankhitelek bizonyos részét exportfinanszírozásra fordítsák.

- (81) Az IKB körrendeleteinek eredményeként az exportőrök kedvezményes kamatláb mellett juthatnak exporthitelekhez a szokásos kereskedelmi hitelekhez („készpénzhitelek”) képest, amelyek kamatlábát egyedül a piaci feltételek határozzák meg. A kamatszintkülönbség a jó hitelképességű vállalatok esetében csökkenhet. Valójában a jó hitelképességű vállalatok esetleg azonos feltételekkel kaphatnak exporthitelt és készpénzhitelt.

- (82) Megállapították, hogy egy vállalat használta ezt a rendszert a vizsgálati időszakban.

d) Következtetések az ECS-ről

- (83) Az ECS-hitelnek a (78) preambulumbekkezdésben említett jegybanki körrendeletben rögzített, kedvezményes kamatlábai a pusztán piaci feltételek szerint meghatározott hitelköltségekhez képest csökkenthetik az exportőr hitelköltségeit, így az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében előnyhöz juttatják az ilyen exportőrt. Egyáltalán nem magától értetődő, hogy az exportfinanszírozás biztosabb, mint a belföldi finanszírozás. Valójában általában kockázatosabbnak tartják, és az egy-egy hitelhez szükséges mértékű biztosíték, függetlenül a finanszírozás tárgyától, az adott kereskedelmi bank pusztán kereskedelmi döntése. A különböző bankok közötti kamatlábkülönbségek a jegybank módszeréből következnek, mivel egyedi maximált hitelnyújtási szintet határoz meg az egyes kereskedelmi bankok számára.

- (84) Annak ellenére, hogy az exporthitelrendszer keretében biztosított kedvezményes hiteleket kereskedelmi bankok nyújtják, ez a kedvezmény az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja iv. alpontja értelmében a kormány által biztosított pénzügyi hozzájárulásnak tekintendő. Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a támogatás létrehozása sem az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének iv. pontja, sem pedig a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló WTO-megállapodás értelmében nem jár költséggel az államháztartás számára, azaz az indiai kormánynak nem kell a kereskedelmi bankok kamatveszteségét megtéríteni; a támogatáshoz csupán kormányzati rendelkezésre van szükség, mely előírja az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában ismertetett feladatok végrehajtását. A jegybank közintézmény, és ezért vonatkozik rá az alaprendelet 2. cikkének b) pontjában meghatározott „kormányzat” fogalom meghatározás. A jegybank 100 %-ban a kormány tulajdona, közpolitikai célokat követ, (pl. monetáris politika), vezetőségét pedig az indiai kormány nevezi ki. A jegybank az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja második francia bekezdése értelmében vett magánszervezeteket utasít, mivel a kereskedelmi bankokat általa meghatározott feltételek betartására kötelezi, többek között arra, hogy a jegybank körrendeleteiben az exporthitelekre rögzített maximális kamatlábakat alkalmazzák, valamint a jegybank rendelkezéseinek megfelelően a kereskedelmi bankoknak nettó bankhitelállományuk meghatározott részét exportfinanszírozásra kell fordítaniuk. Ez az utasítás arra kötelezi a kereskedelmi bankokat, hogy az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett funkciókat lássanak el; ebben az esetben arra, hogy kedvezményes exportfinanszírozás formájában hitelt nyújtsanak. Az ilyen, bizonyos feltételek mellett nyújtott hitel formájában történő közvetlen finanszírozás rendes körülmények között a kormány feladata, és a gyakorlatban valójában nem különbözik a kormányok által követett – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja értelmében vett – gyakorlattól. Ez a támogatás egyedinek és kiegyenlíthetőnek minősül, mivel a kedvezményes kamatok csak exportfinanszírozás céljára vehetők

igénybe, és ezért az exportteljesítmény függvényei az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdése első albekezdése a) pontjának értelmében.

e) A támogatás összegének kiszámítása

- (85) A támogatás összegének a kiszámítására annak a különbségnek az alapján került sor, amely a vizsgálati időszak során igénybe vett exporthitelek után fizetendő kamat és azon összeg között jelentkezik, melyet az adott vállalatnak szokásos kereskedelmi hitelek igénybe vétele esetében kellett volna fizetnie. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően ezt a támogatási összeget (számláló) vetítették ki a vizsgálati időszak során megvalósult teljes exportforgalomra (nevező), mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, s odaítélésének alapjául nem az előállított, gyártott, exportált vagy szállított termékmennyiség szolgált.
- (86) A vizsgálati időszakban a vállalat esetében az e rendszer tekintetében megállapított támogatás mértéke 0,4 %.

3.7. A kiegyenlíthető támogatások összege

- (87) A megállapítások alapján, az alábbi táblázatban összefoglaltak szerint a kiegyenlíthető támogatások teljes összege értékarányosan kifejezve 3,3 % és 4,3 % között változott.

RENDSZER→	DEPBS (*)	AAS (*)	EOU (*)	ECS (*)	Összesen
VÁLLALAT					
Chandan Steel Ltd	1,5 %	1,5 %		0,4 %	3,4 %
Venus csoport	2,6–3,4 %	0–0,8 %			3,3 % (**)
Viraj Profiles Vpl. Ltd			4,3 %		4,3 %

(*) A csillaggal jelölt támogatások exporttámogatások.

(**) A csoport súlyozott átlaga.

- (88) Az alaprendelet 15. cikkének (3) bekezdésével összhangban a mintába fel nem vett együttműködő vállalatok tekintetében kiszámított támogatási különbözet, a mintába felvett együttműködő vállalatokra megállapított támogatási különbözet súlyozott átlaga alapján, 4,0 %.
- (89) Az összes többi indiai exportőr tekintetében a Bizottság előbb megállapította az együttműködés szintjét. A fenti (10) preambulumbekkezdésben említettek szerint az Eurostat importra vonatkozó adatainak és a vizsgálati időszakban az érintett terméket az Unióba exportáló együttműködő vállalatok vagy csoportok által bejelentett, az érintett termékek a vizsgálati időszakban az Unióba irányuló exportjának mennyiségére vonatkozó adatok összevetése azt mutatja, hogy az indiai exportáló gyártók együttműködése nagyon magas szintű, 100 %-os volt. Az együttműködés magas szintje miatt az összes, nem együttműködő vállalat számára a támogatás szintje a legmagasabb egyedi szinttel rendelkező vállalat szintjén került meghatározásra, azaz 4,3 %-os szinten.

4. UNIÓS GAZDASÁGI ÁGAZAT

4.1. Az uniós gyártás

(90) A következő uniós gyártók kibocsátását vették figyelembe az uniós gyártás mennyiségének meghatározásakor:

— nyolc gyártó, amelyek nevében a panaszt benyújtották,

— az eljárást támogató négy gyártó,

— a panaszban felsorolt tizenként egyéb uniós gyártó, amelyek sem panaszosok nem voltak, sem az eljárást nem támogatták, de nem elleneztek ezt a vizsgálatot.

(91) Következésképpen az uniós gyártás – a teljes kár elemzése céljából – e 24 vállalatból áll.

4.2. Mintavétel az uniós gyártók körében

(92) A fenti (17) preambulumbekzdésben említettek szerint egy négy vállalatból álló mintát választottak ki azok közül a gyártók közül, akik jelentkeztek a Bizottságnál, és az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározottak szerint általános tájékoztatást nyújtottak az érintett termékkel kapcsolatos tevékenységeikről a vizsgálati időszakra vonatkozóan.

(93) A mintában szereplő e négy uniós gyártó termelése a vizsgálati időszakban a teljes uniós termelés 62 %-át tette ki.

5. A KÁR

5.1. Előzetes megjegyzések

(94) A kárt a teljes uniós gazdasági ágazat szintjén összegyűjtött, a gyártásra, gyártási kapacitásra, kapacitáskihasználtságra, értékesítésre, piaci részesedésre és növekedésre vonatkozó tendenciák, valamint a mintában szereplő uniós gyártók szintjén összegyűjtött, az árakra, a foglalkoztatásra, a termelékenységre, a nyereségségre, a pénzforgalomra, a tőkebevonási képességre, a befektetésekre, a készletekre, a befektetések megtérülésére és a bérekre vonatkozó tendenciák alapján értékelték.

5.2. Az uniós fogyasztás

(95) Az uniós fogyasztás a mintavétel tárgyát képező uniós gazdasági ágazat értékesítési mennyiségei, az egyéb uniós gyártók panaszos által megadott értékesítési adatai, az Eurostattól kapott, az uniós piac 2007 és 2009 közötti

importmennyiségére vonatkozó adatok, valamint a mintavételi kérdésekre adott, a vizsgálati időszakra vonatkozó válaszok alapján került megállapításra.

	2007	2008	2009	VI
Uniós fogyasztás tonnában	315 143	285 548	186 198	202 019
Index (2007 = 100)	100	91	59	64

(96) A figyelembe vett időszak során a fogyasztás 36 %-kal csökkent. 2007-től 2009-ig a fogyasztás 41 %-kal csökkent, de 2009 és a vizsgálati időszak között enyhén, 5 százalékponttal emelkedett.

(97) 2008-tól a gazdasági visszaesés hozzájárult a fogyasztásban bekövetkezett csökkenéshez, amely során az érintett termék felhasználói, mint a gépjárműipar, a háztartási készülékek ágazata, a vegyipar és az építőipar a termékek iránti kereslet komoly visszaesését tapasztalták. A vizsgálati időszak második felében kissé javulni kezdett a piaci helyzet, ami a vizsgálati időszak első feléhez képest az érintett termék iránti kereslet kismértékű emelkedését eredményezte.

5.3. Az érintett országból az Unióba irányuló behozatal

5.3.1. Az érintett behozatal mennyisége és piaci részesedése

	2007	2008	2009	VI
Indiából származó behozatal tonnában	32 754	31 962	18 759	23 792
Index (2007 = 100)	100	98	57	73
Az import piaci részesedése	10,39 %	11,19 %	10,07 %	11,78 %
Index (2007 = 100)	100	108	97	113

(98) Az Eurostat 2007 és 2009 közötti adatai, valamint a mintavételi kérdésekre adott, a vizsgálati időszakra vonatkozó válaszok alapján az érintett termék Indiából származó behozatala követte az uniós fogyasztás csökkenő tendenciáját, és a figyelembe vett időszak során 27 %-kal esett vissza. A legnagyobb visszaesés 2008 és 2009 között történt, amikor a behozatal 41 százalékponttal csökkent. Ezt követően 2009 és a vizsgálati időszak között 16 százalékponttal növekedett a behozatal.

(99) Mivel ez a csökkenés alacsonyabb, mint az uniós fogyasztás csökkenése, az indiai gyártók piaci részesedése a 2007. évi 10,39 %-ról enyhén növekedett, a vizsgálati időszakban pedig 11,87 % volt.

5.3.2. A behozott termékek ára és áralakínálás

	2007	2008	2009	VI
Az Indiából származó behozatal átlagára EUR/tonna	3 504	2 908	2 138	1 971
<i>Index (2007 = 100)</i>	100	83	61	56

- (100) Az Indiából származó érintett termék átlagos importára 44 %-kal csökkent, a legnagyobb visszaesés 2008 és 2009 között következett be, amikor az árak 22 százalékponttal csökkentek. Bár ez a visszaesés a nyersanyagárak csökkenő tendenciáját követte, meg kell jegyezni, hogy az Indiából származó import átlagos egységára a figyelembe vett időszak során mindvégig jelentősen alacsonyabb volt, mint az uniós gazdasági ágazat átlagos

eladási egységára, ami az uniós eladási árak erős leszorítását eredményezte.

- (101) A mintában szereplő uniós gazdasági ágazat uniós piaci független vevőkre alkalmazott gyártelepi paritású árának az indiai exportáló gyártók által alkalmazott CIF közösségi határparitásos áraival való, a vizsgálati időszakra vonatkozó összehasonlítása – megfelelően helyesbítve a rakodási és vámkezelési költségekkel – 16,7 % és 18,2 % közötti áralakínálást mutatott.

5.4. Az uniós ágazat gazdasági helyzete

- (102) Az alaprendelet 8. cikke (4) bekezdésének megfelelően az Indiából származó támogatott behozatalok által az uniós ágazatra gyakorolt hatás vizsgálata valamennyi, a gazdasági ágazat helyzete szempontjából jelentős gazdasági tényező értékelését magában foglalta 2007-től a vizsgálatig terjedő időszak folyamán.

5.4.1. Az uniós gazdasági ágazat egészére vonatkozó adatok

a) Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználtság

	2007	2008	2009	VI
Termelési volumen tonnában	296 576	262 882	159 397	170 557
<i>Index (2007 = 100)</i>	100	89	54	58
Gyártási kapacitás tonnában	478 174	491 016	486 755	476 764
<i>Index (2007 = 100)</i>	100	103	102	100
Kapacitáskihasználtság	62 %	54 %	33 %	36 %
<i>Index (2007 = 100)</i>	100	86	53	58

- (103) 2007 és a vizsgálati időszak között az uniós gazdasági ágazat teljes termelése 42 %-kal csökkent, míg a termelési kapacitás stabil maradt, emiatt a kapacitáskihasználtság mértéke 26 százalékponttal csökkent. A termelés visszaesése nagyobb volt, mint az uniós fogyasztásé, amely a figyelembe vett időszakban 36 %-kal csökkent.

b) Értékesítési mennyiség, piaci részesedés

	2007	2008	2009	VI
Uniós értékesítés tonnában	255 300	230 344	154 602	164 191
<i>Index (2007 = 100)</i>	100	90	61	64
Piaci részesedés (az uniós fogyasztás százalékában)	81 %	81 %	83 %	81 %
<i>Index (2007 = 100)</i>	100	100	102	100

- (104) A hasonló terméknek az uniós piacon az első független fogyasztó számára történő értékesítésére vonatkozóan az uniós gazdasági ágazat értékesítési mennyisége 36 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban, a legnagyobb csökkenés 2008 és 2009 között történt, amikor az értékesítések 29 százalékponttal csökkentek. Az értékesítések

ezután enyhén, 3 százalékponttal nőttek 2009 és a vizsgálati időszak között.

- (105) Az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése a figyelembe vett időszak során stabil, 81 % körüli maradt.

c) Növekedés

(106) Mivel a figyelembe vett időszakban mind az uniós fogyasztás, mind az uniós gazdasági ágazat értékesítési mennyisége 36 %-kal csökkent, az uniós ágazat piaci részesedése stabil, 81 %-os maradt.

d) A tényleges támogatási különbözet nagysága

(107) A támogatott indiai import mennyiségét, piaci részesedését és árait tekintve a tényleges támogatási különbözet uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatása nem minősíthető elhanyagolhatónak.

5.4.2. A mintába felvett uniós gyártókra vonatkozó adatok

a) Készletek

(108) Az uniós gazdasági ágazat főként megrendelésre gyárt, így a készletek nem tekinthetők mérvadó kármutatóknak. A készletekre vonatkozó tendenciák ismertetése tájékoztatási célokat szolgál. Az alábbi számok csak a mintában szereplő vállalatokra utalnak és a készletek mennyiségét mutatják az egyes időszakok végén.

	2007	2008	2009	VI
Zárókészlet tonnában	25 315	27 736	24 032	19 730
<i>Index (2007 = 100)</i>	100	110	95	78

(109) A készletek mennyisége 22 %-kal csökkent a figyelembe vett időszak során, de a termelés százalékában kifejezve a készletek 16 %-ról 19,5 %-ra nőttek.

b) Átlagos értékesítési egységárak az uniós piacon és a gyártási költségek

	2007	2008	2009	VI
Az uniós ágazat átlagos értékesítési ára (EUR)	4 478	3 615	2 507	2 521
<i>Index (2007 = 100)</i>	100	81	56	56
Gyártási költségek	4 003	3 408	2 900	2 773
<i>Index (2007 = 100)</i>	100	85	72	69

(110) Az uniós piacon a mintában szereplő uniós gazdasági ágazat általi, független vevőknek történő értékesítések átlagos egységárai 2007 és a vizsgálati időszak között 44 %-kal csökkentek, a legnagyobb visszaesés 2008 és 2009 között történt, amikor az árak 25 százalékponttal csökkentek. Ennek a csökkenésnek egy része azonban azért következett be, mert a figyelembe vett időszak során 31 %-kal visszaesett az érintett termék egységnyi gyártási költsége. Az egységnyi költség csökkenését főként a nyersanyagárak visszaesése okozta. Ezt a visszaesést némileg árnyalta az előállított egységenkénti állandó költségek arányának növekedése, amely az alacsony kapacitáskihasználtság miatt következett be.

c) Foglalkoztatás, termelékenység és munkaerőköltség

	2007	2008	2009	VI
Munkavállalók száma	1 044	1 007	947	885
<i>Index</i>	100	97	91	85
Termelékenység (tonna/alkalmazott)	149	141	97	115
<i>Index</i>	100	94	65	77
Munkavállalónkénti átlagos munkaerőköltség	47 686	48 062	47 131	49 972
<i>Index</i>	100	101	99	105

(111) A figyelembe vett időszak során 15 %-kal csökkent a munkavállalók száma az uniós gazdasági ágazat tevékenységének a visszafogása miatt.

(112) A munkavállalónkénti átlagos munkaerőköltség a tárgyidőszak során enyhén, 5 %-kal emelkedett. Ez egy természetes növekedés és alacsonyabb, mint a figyelembe vett időszak inflációs rátája. Megjegyzendő továbbá, hogy a munkaerőköltség nem képezi jelentős részét a rozsdamentes rúdacél teljes gyártási költségeinek.

d) Nyereségesség, pénzforgalom, beruházások, beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség

	2007	2008	2009	VI
Az EU eladásainak nyereségessége (nettó eladások %-a)	9,5 %	3,5 %	- 12,8 %	- 7,9 %
<i>Index</i>	100	37	- 135	- 83
Pénzforgalom (EUR)	44 464 193	13 280 433	- 12 678 708	- 3 063 190
<i>Index</i>	100	30	- 29	- 7
Befektetések (1 000 EUR)	18 085 847	15 714 829	4 341 909	4 198 607
<i>Index (2007 = 100)</i>	100	87	24	23
Beruházások megtérülése	101 %	25 %	- 50 %	- 33 %
<i>Index (2007 = 100)</i>	100	25	- 49	- 32

(113) Az uniós gazdasági ágazat nyereségességét a hasonló termék értékesítéséből származó, adózás előtti nettó haszonnak az említett értékesítések forgalmi százalékában állapították meg. A figyelembe vett időszakban a nyereségesség jelentősen visszaesett, és a 2007. évi több mint 9 %-os nyereség helyett a vizsgálati időszakban majdnem 8 %-os veszteséggel kellett számolni. A nyereség legnagyobb, vagyis több mint 16 százalékpontos csökkenése 2008 és 2009 között következett be.

(114) A hasonló termék által generált nettó pénzforgalom 2007-től a vizsgálati időszakig 107 %-kal csökkent.

(115) A hasonló termék gyártásába való éves beruházás 77 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban.

(116) A befektetések megtérülése (ROI), a befektetések nettó könyv szerinti értékének százalékában kifejezett nyereség, a nyereségesség kedvezőtlen alakulását követte, 134 százalékponttal csökkent.

(117) Semmi nem utalt arra, hogy a gazdasági ágazat tőkebevonási képessége csökkent mértékű lett volna a figyelembe vett időszakban.

5.5. A kárra vonatkozó következtetés

(118) A figyelembe vett időszakban az uniós gazdasági ágazatra vonatkozó legtöbb kármutató negatívan alakult.

(119) Az uniós fogyasztás 36 %-kal csökkent, az uniós gazdasági ágazat értékesítési mennyisége 36 %-kal esett vissza, a kapacitáskihasználtság pedig 42 %-kal csökkent. A mintában szereplő uniós gyártók eladási egységárai 44 %-kal csökkentek, a költségek szintje alá. Az uniós gyártók az indiai importok árának csökkenését követték,

hogy az állandó költségek fedezése érdekében fenntartsanak egy bizonyos értékesítési és termelési mennyiséget.

(120) A nyereségesség a 2007. évi 9,5 %-os nyereségről a vizsgálati időszakban 8 %-os veszteségre változott. A befektetések, pénzforgalom és a befektetések megtérülése szintén követték a negatív tendenciát, a figyelembe vett időszakban 77, 107, illetve 246 százalékkal csökkentek.

(121) Csak egyetlen mutató, az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése maradt stabil, 81 %-os szintű.

(122) A fentiek figyelembevételével a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy az uniós gazdasági ágazatot az alaprendelet 8. cikke (5) bekezdése értelmében jelentős kár érte.

6. OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS

6.1. Bevezetés

(123) A Bizottság az alaprendelet 8. cikkének (5) bekezdésével és 8. cikkének (6) bekezdésével összhangban megvizsgálta, hogy az Indiából származó támogatott import okozott-e olyan mértékű kárt az uniós gazdasági ágazatnak, amely jelentősnek tekinthető. Olyan ismert, a támogatott importon kívüli tényezőket is vizsgáltak, amelyek azzal egyidejűleg kárt okozhattak az uniós gazdasági ágazatban, annak biztosítása érdekében, hogy az ezen egyéb tényezők által esetlegesen okozott kárt ne a támogatott behozatalnak tulajdonítsák.

6.2. A támogatott import hatása

(124) Az importárak megfigyelt időszakban történt 44 %-os csökkenése, valamint a vizsgált időszakban észlelt nagymértékű – 16,7 % és 18,2 % közötti – áraláknálás egybeesett az uniós ágazat gazdasági helyzetének romlásával.

(125) Tekintettel az együttműködő exportőrök támogatásának szintjére, a támogatott importok alacsony árszintjére, amely jelentősen alákínált az uniós gazdasági ágazat árainak, a támogatott importoknak az uniós piacon való jelenléte jelentős szerepet játszott az uniós piac eladási árait jellemző negatív tendencia további súlyosításában. Az uniós ágazat által elszenvedett jelentős kár legnyilvánvalóbban az eladási árak alacsony szintjében és a gazdasági ágazat által elszenvedett drámai pénzügyi veszteségekben mutatkozik meg.

(126) Az Indiából származó importok átlagos árai jelentős mértékben csökkentek, arra kényszerítve az uniós gazdasági ágazatot, hogy csökkentse az árait annak érdekében, hogy – bár veszteséget termelő árakon, de – fenntartson egy bizonyos forgalmat, hogy legalább az állandó költségeit fedezni tudja. Ennek eredményeképp az uniós gazdasági ágazat pénzügyi helyzete 2008-tól jelentősen megromlott.

(127) A fentiek alapján a Bizottság ideiglenesen azt a következtetést vonja le, hogy az Indiából származó támogatott behozatalnak – amely a vizsgálati időszakban jelentős mértékben alákínált az uniós gazdasági ágazat árainak – meghatározó szerepe volt az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárban, amely az ágazat gyenge pénzügyi helyzetében és a legtöbb kármutató romlásában tükröződik.

6.3. Más tényezők hatása

(128) Az okozati összefüggéssel kapcsolatban megvizsgált egyéb tényezők a gazdasági válság, az uniós fogyasztás alakulása, az előállítási költség, az egyéb harmadik országokból származó behozatalok, valamint az uniós ágazat mintában szereplő képviselőinek exportteljesítménye voltak.

6.3.1. A gazdasági válság, az uniós fogyasztás alakulása és az előállítási költség

(129) A gazdasági visszaesés hozzájárult a fogyasztás csökkenéséhez és az árleszorításhoz. A rozsdamentes rúdacél egyes típusai iránti alacsony kereslet az uniós ágazat általi gyártás csökkenését eredményezte, és hozzájárult az eladási árak leszorításának egy részéhez.

(130) Rendes gazdasági körülmények között és a támogatott importok erőteljes árleszorító hatásának hiányában az uniós ágazatnak okozhatott volna némi nehézséget, hogy megbirkózzon a fogyasztás csökkenésével és az állandó költségek azt követő emelkedésével, amely a 2007 és a vizsgálati időszak között tapasztalt alacsony kapacitáskihasználtság eredményeképp lépett fel. A támogatott importok azonban felerősítették a gazdasági visszaesés hatását, és 2009 és a vizsgálati időszak között lehetetlenné tették a költséggel megegyező vagy afeletti áron történő értékesítést.

(131) A fentiek alapján úgy tűnik, hogy az ágazatban tapasztalt gazdasági válsághoz kapcsolódó uniós keresletcsökkenés hozzájárult az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárhoz. A Bizottság azonban úgy véli, hogy ez nem szünteti meg az indiai alacsony árú, támogatott import vonatkozásában megállapított okozati összefüggést.

6.3.2. Más harmadik országokból származó behozatal

	2007	2008	2009	VI
Egyéb harmadik országokból származó behozatalok tonnában	27 089	23 242	12 837	14 036
<i>Index</i>	100	86	47	52
Az egyéb harmadik országokból származó behozatalok piaci részesedése	8,60 %	8,14 %	6,89 %	6,95 %
<i>Index</i>	100	95	80	81
A behozatali átlagár	4 820	4 487	3 756	3 501
<i>Index</i>	100	93	78	73

(132) Az Eurostat adatai alapján a rozsdamentes rúdacél egyes típusainak az e vizsgálat által nem érintett harmadik országokból származó, az Unióba irányuló behozatalainak a mennyisége a figyelembe vett időszakban 48 %-kal csökkent. Az egyéb harmadik országok megfelelő piaci részesedése 19 %-kal csökkent.

(133) E behozatalok átlagos ára meghaladta az indiai exportáló gyártók árait és az uniós gazdasági ágazat árait is. Következésképpen a Bizottság ideiglenesen úgy véli, hogy az egyéb harmadik országokból származó behozatalok nem járultak hozzá az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárhoz.

6.3.3. Az uniós gazdasági ágazat mintában szereplő szereplőinek exportteljesítménye

	2007	2008	2009	VI
Exportértékesítés tonnában	10 850	9 158	5 440	6 299
<i>Index</i>	100	84	50	58
Értékesítési egységár EUR-ban	4 452	3 728	2 495	2 388
<i>Index</i>	100	84	56	54

(134) A figyelembe vett időszakban a mintában szereplő uniós ágazati szereplők exportértékesítései mennyisége 42 %-kal, az értékesítési egységár pedig 46 %-kal csökkent. Bár ezek az exportok a vizsgálati időszak során történt értékesítéseknek csak 6 %-át tették ki, nem zárható ki, hogy ez a teljesítmény negatív hatást gyakorolt az uniós ágazatra. A Bizottság azonban úgy véli, hogy – tekintettel az exportok kis mennyiségére – a hatás nem elegendő ahhoz, hogy megszüntesse a támogatott behozatalok és a megállapított kár közötti okozati összefüggést.

6.4. Az okozati összefüggésre vonatkozó következtetés

(135) A vizsgálat azt mutatta, hogy az egyéb ismert tényezők, úgymint az egyéb harmadik országokból származó behozatal, az uniós gazdasági ágazat exportjai és a fogyasztás csökkenése nem voltak meghatározó okai az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárnak.

(136) Az időbeli egybeesés egyrészt az Indiából származó támogatott importok és a megállapított áralakítás, másrészt az uniós gazdasági ágazat helyzetének romlása között arra enged következtetni, hogy a támogatott importok okozták az alaprendelet 8. cikke (5) bekezdésének értelmében vett lényeges kárt az uniós gazdasági ágazatnak.

7. UNIÓS ÉRDEK

7.1. Általános szempontok

(137) Az alaprendelet 31. cikkével összhangban a Bizottság megvizsgálta, hogy a kárt okozó támogatásra vonatkozó ideiglenes megállapítás ellenére léteznek-e olyan meggyőző érvek, amelyek alapján arra lehet következtetni, hogy ebben a konkrét esetben az Uniónak nem érdeke az intézkedések elfogadása. Valamennyi, ebben az eljárásban érintett fél tekintetében megvizsgálták a lehetséges intézkedések hatását, illetve annak a következményeit, ha nem tesznek intézkedéseket.

7.2. Az uniós gazdasági ágazat érdeke

(138) Az uniós gazdasági ágazat kárt szenvedett az érintett termék Indiából származó, kárt okozó támogatott behozatalaitól. A Bizottság emlékeztet arra is, hogy az uniós gazdasági ágazat legtöbb gazdasági mutatója a figyelembe vett időszakban negatív tendenciát mutatott. Figyelembe véve a kár jellegét (azaz a jelentős veszteségeket), intézkedések hiányában elkerülhetetlennek tűnik az uniós gazdasági ágazat helyzetének további és jelentős romlása.

(139) Az intézkedések meghozatalától a Bizottság azt várja, hogy megakadályozzák a további torzulásokat, és helyreállítják a tisztességes piac versenyt.

(140) Az intézkedések meghozatalának elmulasztása esetén az árak továbbra is alacsonyabbak maradnának a költségeknél, és az uniós gyártók nyeresége tovább csökkenne. Ez közép- és hosszú távon nem lenne fenntartható. Tekintettel az elszenvedett veszteségekre és a gyár-

tásban végrehajtott beruházások magas szintjére, várható, hogy néhány uniós gyártó nem lenne képes elérni beruházása megtérülését az intézkedések elmaradása esetén.

(141) Emellett mivel az uniós gazdasági ágazat az Unió egészében elszórt közép- és nagyméretű vállalkozásokból áll, a kiegyenlítő intézkedések elrendelése hozzájárul a foglalkoztatottság fenntartásához ezeken a területeken.

(142) Ennek megfelelően a Bizottság ideiglenesen megállapítja, hogy a kiegyenlítő vámok bevezetése az uniós gazdasági ágazat érdekét szolgálja.

7.3. Az importőrök érdeke

(143) A Bizottság által ismert valamennyi importőrt felkérték, hogy jelentkezzen és nyújtson általános tájékoztatást az érintett termékhez kapcsolódó tevékenységeiről. A mintavételi eljárásban négy importőrrel érkezett válasz. Mind a négynek kérdőívet küldtek, de csak egyetlen importőr válaszolt. A vizsgálat egy későbbi szakaszára az importőr Németországban található telephelyén ellenőrző látogatást terveznek.

(144) Kiegyenlítő vámok bevezetése esetén nem zárható ki, hogy az érintett országból származó import szintje csökkenhet, ezáltal befolyásolva az importőrök gazdasági helyzetét. Az érintett termék tekintetében azonban az importár emelkedésének importőrré gyakorolt hatásának csak a versenyt kell helyreállítania az uniós piacon, és nem akadályozhatja meg az importőröket az érintett termék értékesítésében. Emellett az érintett termék költségének alacsony aránya a végső felhasználók összes költségén belül valószínűleg megkönnyíti az importőrök számára, hogy egy esetleges áremelkedést áthárítsanak vevőikre. Mindezek alapján a Bizottság ideiglenesen megállapította, hogy a kiegyenlítő vámok bevezetése valószínűleg nem gyakorol jelentős kedvezőtlen hatást az uniós importőrök helyzetére.

7.4. A felhasználók érdeke

(145) A Bizottság a panaszban felhasználóként megnevezett összes félnek kérdőívet küldött. A huszonkét vállalat egyike sem válaszolt.

(146) Emlékeztetőül: az érintett termék alkalmazási köre nagyon változatos, ideértve a gépjárműipart, a háztartási készülékek gyártóit, az orvosi és laboratóriumi eszközöket stb. Ebben az eljárásban azonban a felhasználók köztes vállalatok, amelyek a fent említett alkalmazásokhoz az elemeket előállítják és szállítják. Ennek fényében arra lehet számítani, hogy a felhasználóknak lehetőségük lenne a kiegyenlítő vámok kivetéséből eredő áremelkedést teljes egészében vagy majdnem teljes egészében áthárítani a végső felhasználóra, figyelembe véve, hogy az ilyen intézkedések utóbbira gyakorolt hatása elhanyagolható lenne.

(147) Ezért a Bizottság ideiglenesen azt a következtetést vonja le, hogy a kiegyenlítő vámok kivetéséből eredő, a felhasználó költségére gyakorolt hatás nem lenne jelentős.

7.5. Az uniós érdekre vonatkozó megállapítás

- (148) A fenti megállapításokat figyelembe véve a Bizottság ideiglenesen azt a következtetést vonja le, hogy nincs olyan kényszerítő ok, amely a rozsdamentes rúdacél egyes típusainak Indiából származó behozatalára vonatkozó kiegyenlítő vámok kivetése ellen szólna.

8. JAVASLAT IDEIGLENES KIEGYENLÍTŐ INTÉZKEDÉSEK BEVEZETÉSÉRE

8.1. Kárenyhítési szint

- (149) Figyelembe véve a támogatás, a kár, az okozati összefüggés és az uniós érdek tekintetében levont következtetéseket, a támogatott behozatal által az uniós gazdasági ágazatnak okozott további károk megelőzése érdekében ideiglenes kiegyenlítő intézkedéseket kell bevezetni.

- (150) Az intézkedések szintjének megállapítása céljából figyelembe vették a megállapított támogatási különbözetet és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárnak a megállapított támogatási különbözet túllépése nélküli felszámolásához szükséges vám összegét.

- (151) A kárt okozó támogatás hatásainak megszüntetéséhez szükséges vám összegének kiszámításakor figyelembe vették, hogy az intézkedéseknek lehetőséget kell adniuk az uniós gazdasági ágazatnak arra, hogy termelési költségeit úgy tudja fedezni, és olyan adózás előtti nyereségre tegyen szert, amelyet megszokott versenyteltételek mellett, vagyis támogatott behozatal nélkül a szektorban működő ilyen típusú gazdasági ágazat ésszerűen elérhetne az Unióban a hasonló termék eladásán. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a támogatott behozatal hiányában elérhető nyereségnek a mintában szereplő uniós gyártók 2007. évi, adózás előtti átlagos haszonkulcsán kell alapulnia. Az volt a vizsgálati időszak előtti utolsó év, amikor az uniós gazdasági ágazat normális haszonkulcsot tudott elérni. A Bizottság tehát úgy ítéli meg, hogy a forgalom 9,5 %-ának megfelelő haszonkulcsot olyan megfelelő minimumnak lehet tekinteni, amelynek megszerzésére az uniós gazdasági ágazat a kárt okozó támogatás hiányában számíthatott volna.

- (152) Ezen az alapon kárt nem okozó árat számítottak ki a hasonló termék uniós gazdasági ágazata tekintetében. A kárt nem okozó ár kiszámítása a fent említett 9,5 %-os haszonkulcs és az előállítási költségek összeadásával történt.

- (153) A szükséges áremelést ezután az együttműködő indiai exportáló gyártóknak az áralakítás kiszámításához megállapított súlyozott átlagos importárának (lásd a (101) preambulumbekendést) és a közösségi gazdasági ágazat által az uniós piacon a vizsgálati időszakban értékesített termékek nem káros árának összehasonlítása alapján határozták meg. Az ebből az összehasonlításból származó különbözet ezután az átlagos összes CIF importérték százalékában került kifejezésre.

8.2. Ideiglenes intézkedések

- (154) Az előzőekben kifejtettekre való tekintettel a Bizottság úgy véli, hogy az alaprendelet 12. cikkének (1) bekezdésével összhangban az Indiából származó behozatalra vonatkozóan ideiglenes kiegyenlítő intézkedéseket kell hozni a támogatási- és a kárkülönbözet szintje közül az alacsonyabbikon, az alacsonyabb vám szabályával összhangban.

- (155) A fentiek alapján a kiegyenlítő vámtételt a kár megszüntetéséhez szükséges szint és a támogatási különbözet összehasonlításával állapították meg. Ennélfogva a javasolt kiegyenlítő vámtételek a következőképpen alakulnak:

Vállalat	Támogatási különbözet	Károkozási különbözet	Az ideiglenes kiegyenlítő vám mértéke
Chandan Steel Ltd	3,4 %	28,6 %	3,4 %
Venus csoport	3,3 %	45,9 %	3,3 %
Viraj Profiles Vpl. Ltd	4,3 %	51,5 %	4,3 %
A mintában nem szereplő együttműködő vállalatok	4,0 %	44,4 %	4,0 %
Minden más vállalat	4,3 %	51,5 %	4,3 %

- (156) Az ebben a rendeletben meghatározott, egyes vállalatokra alkalmazandó kiegyenlítő vámtételt a vizsgálat megállapításai alapján határozták meg. Így ezek a vámok a vizsgálat során az e vállalatok tekintetében feltárt helyzetet tükrözik. Ezen vámtételek (ellentétben a „minden más vállalatra” alkalmazandó országos vámokkal) ennélfogva kizárólag az Indiából származó olyan behozatalokra alkalmazandók, amelyeket a vállalatok – és ezáltal az említett konkrét jogi személyek – hajtottak végre. Azok az importált termékek, amelyeket e rendelet rendelkező részében kifejezetten nem említett egyéb vállalatok gyártanak, ideértve a kifejezetten megemlítteték kapcsolatos egységeit is, nem részesülnek ebben a vámtételben, ezekre a „minden egyéb vállalatra” alkalmazandó vámtételek vonatkoznak.

- (157) Az ezekre a vállalatokra kivetett egyedi kiegyenlítő vámok alkalmazására vonatkozó kérelmeket (például az érintett jogi személy nevének megváltozását, illetve új termelő- vagy értékesítőegységek létrehozását követően) haladéktalanul be kell nyújtani a Bizottsághoz⁽¹⁾, a kérelem pedig tartalmazza az összes szükséges információt, különösen a vállalat termelési, belföldi és export-értékesítési tevékenységeinek az említett névváltozás vagy az új termelő- vagy értékesítő egységek létrehozása miatt bekövetkezett módosításával kapcsolatos adatokat. A rendeletet adott esetben az egyedi vámtételeket élvező vállalatok jegyzékének aktualizálásával ennek megfelelően módosítani kell.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.

9. KÖZZÉTÉTEL

(158) A fenti ideiglenes megállapításokat a Bizottság az összes érdekelt féllel közli, és egyben fel is kéri őket, hogy álláspontjukat írásban ismertessék, és kérjék meghallgatásukat. A Bizottság tanulmányozni fogja észrevételeiket, és megalapozottságuk esetén ezeket a végleges döntés meghozatala előtt figyelembe veszi. Ezenkívül fontos kijelenteni, hogy e rendelet alkalmazásában a kiegyenlítő vámok kivetésével kapcsolatban tett megállapítások ideiglenes jellegűek, és azokat adott esetben a végleges megállapítások megtétele céljából újra kell értékelni,

ELFOGADTA EZT AZ RENDELETET:

1. cikk

(1) A jelenleg a 7222 20 21, 7222 20 29, 7222 20 31, 7222 20 39, 7222 20 81 és 7222 20 89 KN-kódok alá tartozó, Indiából származó, hidegen alakított vagy hidegen húzott, de tovább nem megmunkált rozsdamentes rúdacél behozatalára, kivéve a legalább 80 mm-es kör keresztmetszetű rúdacélt, ideiglenes kiegyenlítő vám kerül kivetésre.

(2) Az (1) bekezdésben leírt és az alábbi vállalatok által előállított termék vámfizetés előtti, uniós határparitásos nettó ára alapján alkalmazandó ideiglenes kiegyenlítő vámtételek:

Vállalat	Vámtétel (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Chandan Steel Ltd, Mumbai, Maharashtra	3,4	AXXX
Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Mumbai, Maharashtra	3,3	AXXX
Precision Metals, Mumbai, Maharashtra	3,3	AXXX
Hindustan Inox Ltd, Mumbai, Maharashtra	3,3	AXXX

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2010. december 22-én.

a Bizottság részéről
az elnök

José Manuel BARROSO

Vállalat	Vámtétel (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd, Mumbai, Maharashtra	3,3	AXXX
Viraj Profiles Vpl. Ltd, Thane, Maharashtra	4,3	AXXX
A mellékletben felsorolt vállalatok	4,0	AXXX
Minden más vállalat	4,3	AXXX

(3) Az (1) bekezdésben említett termék Unión belüli szabad forgalomba bocsátásának feltétele az ideiglenes vám összegével megegyező biztosíték nyújtása.

(4) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozóan a hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

(1) Az 597/2009/EK tanácsi rendelet 30. cikkének sérelme nélkül e rendelet hatálybalépésétől számított egy hónapon belül az érdekelt felek kérhetik azoknak az alapvető tényeknek és szempontoknak a nyilvánosságra hozatalát, melyek alapján e rendelet elfogadásra került, írásban ismertethetik álláspontjukat, és szóbeli meghallgatást kérhetnek a Bizottságtól.

(2) Az 597/2009/EK tanácsi rendelet 31. cikkének (4) bekezdésének megfelelően az érintett felek e rendelet hatálybalépésének napjától számított egy hónapon belül észrevételeket tehetnek e rendelet alkalmazására vonatkozóan.

3. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon lép hatályba.

E rendelet 1. cikkét négy hónapig kell alkalmazni.

MELLÉKLET

**A mintában nem szereplő indiai együttműködő exportáló gyártók
Kiegészítő TARIC-kód AXXX**

A vállalat neve	Város
Ambica Steel Ltd	Újdelhi
Bhansali Bright Bars Pvt. Ltd	Navi-Mumbai
Chase Bright Steel Ltd	Navi-Mumbai
D.H. Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Facor Steels Ltd	Nagpur
Global smelters Ltd	Kanpur
Indian Steel Works Ltd	Navi-Mumbai
Jyoti Steel Industries Ltd	Mumbai
Laxcon Steels Ltd	Ahmedabad
Meltroll Engineering Pvt. Ltd	Mumbai
Mukand Ltd	Thane
Nevatia Steel & Alloys Pvt. Ltd	Mumbai
Panchmahal Steel Ltd	Kalol
Raajratna Metal Industries Ltd	Ahmedabad
Rimjhim Ispat Ltd	Kanpur
Sindia Steels Ltd	Mumbai
SKM Steels Ltd	Mumbai
Parekh Bright Bars Pvt. Ltd	Thane
Shah Alloys Ltd	Gandhinagar